Szegediek a szovjet testvérvárosban

Minden képzletet, várakozást felülmúlt az a forró, baráti, testvéri szeretet, amellyel a Fekete-tenger gyöngyszeme, Odessza, a hős város fogadta Tisza-parti testvérvárosának, Szegednek fiait és leányait. A szegediek a nemrégiben itt járt odesszai, harminctagú tapasztalatcsere-delegáció látogatásának viszonzásaként utaztak a Feketetenger-parti testvérvárosba, hogy megismerkedjenek Odessza múltjával, ragyogó jelenével, életével; hogy erősítsék és ápolják az immár 10 esztendős múltra visszatekintő testvérvárosi barátságot.

Az első perctől kezdve

Odesszába érkezésünk első percétől kezdve éreztük, hogy nem vendégségbe, hanem hazaérkeztünk. A várakozás minden izgalmát feloldotta a testvéri fogadtatás és barátság őszinte, meleg érzése.

Megérkezésünk első napjának délutánján a város nevezetességeivel ismerkedtünk meg. Megcsodáltuk a híres Opera- és Balettszínház épületét, melynek tervezője ugyanaz a két bécsi építész, Helmer és Fellner volt, akik a szegedi színházat is tervezték. Gyönyörködtünk a pompás építészeti látványt nyújtó, 192 lépcsőfokot számláló híres Patyomkin-lépcsőben. Itt fogadták az odesszai proletárok az 1905-ös forradalom oldalára állt Patyomkin cirkáló hős matrózait.

Biztos léptekkel

A Nagy Honvédő Háború idején a város halált megvető bátorsággal és hősiességgel tartóztatta fel a fasiszta hódítók támadását, rombolta szét a hitleri villámháború legendáját. Augusztus 5-én emlékezett meg Odessza a 73 napig tartó hősies védelem 25. évfordulójáról. A megilletődöttség és a hősöket megillető tisztelet érzésével tekintette meg küldöttségünk az Odessza hősi védelme múzeum kiállított tárgyait. Tisztelettel adóztunk az Ismeretlen Matróz obeliszkje előtt, ahol az emlékezés örök tüze hirdeti és őrzi a szovjet haza szabadságáért elesettek hervadhatatlan emlékét.

A hős város dicső múltjához méltóan munkálkodik jelenének formálásán. Külön megtiszteltetésnek éreztük, hogy küldöttségünk pártmunkás tagjai számára Ny. A. Nyeizvesztnij elvtárs, az Odesszai Városi Pártbizottság első titkára adott tájékoztatót a város jelenéről, iparának, kultúrájának aktuális kérdéseiről, az odesszai pártszervezetek munkájáról, időszerű feladatairól. Azután készséggel válaszolt a küldöttségünk tagjait érdeklő kérdésekre. Tájékoztatójából kiemelkedő, hogy a város ipara hét nappal korábban fejezte be az első félévi népgazdasági tervet, és a szovjet nép nagy családjában biztos léptekkel halad előre a XIII. kongresszus által kitűzött feladatok végrehajtása és megvalósítása útján.

Megállapodások

Küldöttségünk a konzervgyár, a Kenderfonó és Szövőipari Vállalat, a szalámigyár, ruhagyár, kábelgyár, cipőgyár, a Szegedi Nemzeti Színház, a művelődésügy dolgozóiból tevődött össze. Három teljes napon át közvetlenül a munkapadok mellett, a futószalagoknál szövődtek a baráti együttműködés szálai, cserélhették ki munka- és termelési tapasztalataikat az azonos típusú üzemek vezetői, és munkásai. Szocialista szerződést kötött a Kenderfonó és Szövőipari Válalat az odesszai jutagyárral. Hasonló megállapodás született a két konzervgyár között a további együttműködésre, a jövőbeni tapasztalatcsere-látogatásokra.

Megismerkedtek küldöttségünk tagjai az üzemek és gyárak szociális intézményeivel, bölcsődékkel, üzemi óvodákkal, láthatták hogyan gondoskodnak az üzemek munkásainak, dolgozóinak pihenéséről, üdültetéséről.

Delegációnk művelődésügyi csoportjának szintén feledhetetlen találkozásokban volt része. Tovább erősödtek a baráti kapcsolat szálai az 58. számú iskola és a Radnóti gimnázium között. Új kapcsolat van kialakulóban a 38. számú iskola és a ságvári telepi általános iskola, valamint a Juhász Gyula utcai óvoda és a „Buratino-óvoda" között. A tanárok, nevelők közötti szakmai tapasztalatcserék, megbeszélések, oktatási és nevelési módszerek egybevetése és összehasonlítása, a szemléltetőeszközök cseréje — a Hámán Kató általános iskola biológiai szertára pl. Odesszából hozott tengeri korall mészvázával gyarapodott — feltétlenül éreztetni fogja hatását az oktató munka színvonalának emelésében, a tanulók internacionalista szellemű nevelésében.

A tanulók internacionalista nevelésének ragyogó példáját láthattuk az 58. számú iskolában a Magyarország ifjú barátainak klubja keretében. Külön örömöt ébresztett a küldöttség tagjaiban, hogy milyen szeretettel beszélnek e klub tanulói a magyar népről, annak kultúrájáról és ezen belül elsősorban Szegedről, s hogy milyen igyekezettel tanulják a magyar nyelvet. Büszkeséggel számoltak be arról, hogy a klub elsőszámú tiszteletbeli tagja Kádár János elvtárs, s a vele folytatott levelezést díszalbumba kötve őrzik a klub múzeumában.

Testvéri összeforrottság

Feledhetetlen élményt jelent küldöttségünk valamennyi tagja számára az odesszai Ifjú Gárda nemzetközi úttörőtáborban tett látogatás. Ezúton is kötelességünk átadni az ezres létszámú úttörősereg forró úttörőüdvözletét Szeged valamennyi úttörőjének.

Megtisztelő kötelességünk átadni M. K. Szimonyenko elvtársnak, a Szovjet—Magyar Baráti Társaság odesszai tagozata elnökének üzenetét, aki a hős város valamennyi dolgozójának nevében forró testvéri üzenetét küldi a Tisza-parti testvérváros, Szeged valamennyi dolgozójának.

Küldöttségünk gazdag élményekkel és azzal a biztos tudattal, érzéssel tért haza Odesszából, hogy látogatásunkkal tovább erősödött a két város testvéri, baráti együttműködése, a magyar és szovjet nép megbonthatatlan, örök barátsága.

FÜLÖP JÁNOS,
az MSZBT Szeged városi titkára

Országos úttörő-találkozó

Szombaton reggel ünnepi ébresztő hangzott el a salgótarjáni KISZ-táborban, amely ezúttal az országos úttörő-találkozó részvevőinek adott helyet. Az ország megyéiből és a fővárosból érkezett úttörők díszőrségének tisztelgése közben vonták fel a kétnapos találkozó ünnepi megnyitásaként a hősi zászlókat.

A megnyitó ünnepség után történelmi természetjáró túrán vettek részt az úttörők. Ezt követően a délutáni tábortűzhöz készülődtek a pajtások. Egyszerre négy tábortűz gyúlt lángra Salgóvára környékén.

Vasárnap impozáns ünnepségen indítják útjára a Vörös zászló hőseinek útján elnevezésű úttörőmozgalmat.

Tanévnyitó a marxista—leninista egyetemen

Tegnap Szegeden és a kihelyezett tagozatokon — Hódmezővásárhelyen, Szentesen, Makón — tanévnyitót tartottak a marxizmus—leninizmus esti egyetemének hallgatói.

Szegeden *dr. Tóth* Miklós elvtárs, az MSZMP Csongrád megyei Bizottsága marxista—leninista esti egyetemének igazgatóhelyettese üdvözölte a megyei tanács nagytermét megtöltő hallgatóságot, majd *Siklós* János elvtárs, a megyei pártbizottság titkára mondott beszédet.

Csongrád megyében egyébként a különböző évfolyamokon 1030 hallgató kezdi meg, illetve folytatja tanulmányait. Az I. évfolyam 276 hallgatója közül 40 százalék pártonkívüli. A szakosító tanfolyam — filozófia, politikai gazdaságtan, munkásmozgalom története és üzemgazdasági tagozatain — 128 az első évfolyam hallgatóinak száma. Az Emergé Gumigyárban 20 fővel — a nagy érdeklődés miatt — első éves üzemgazdasági tagozat indul.

Az esti egyetem évfolyamain hétfőn már előadásokkal indul meg a munka.

Közelebb az emberekhez

A szegedi kábelgyár kommunistái és a párton kívüli törzsgárda tagjai úgy beszélnek üzemükről, mint a pártmunka legszebb gyümölcséről. Az új épületekbe, a gépekbe az ember lehelt itt életet. Ahogy fokozatosan kibontakozott a gyár mai arculata, úgy változott, formálódott teljesebbé a kollektíva is. Volt, aki nem bírta ezt a formálódást és egyszerűen megszökött, vagy meg kellett tőle válni. A többség azonban maradt, hogy a közös mű fölé magasodjék az alkotó szellem, a teremtő összefogás.

A grafikon „vallomása"

Sok emberarc vár itt még megrajzolásra. Ezek közé tartozik *Tari* Sándor, aki lakatosból nőtt művezetővé. *Varró* György, az üzem pártszervezetének szervező titkára 35 éves fejjel vagott neki a gépipari technikumnak és sikeresen elvégezte, hogy megfeleljen beosztásában, az üzemvezetői poszton.

Vele is kezdtem a beszélgetést arról, hogy hol szorít a cipő. Miben és hogyan látja üzeme további fejlődését azon túl, amit jelenleg a három termelő üzemrész jelent, s amit majd az újabb csarnokok, gépek és különféle beruházások eredményeznek?

— Nézzük meg a fejlődési grafikont az üzem alapításától, 1960-tól — invitál fel az irodába *Halász* Árpádhoz, a gyáregység vezetőjéhez, akivel annak idején szó szerint együtt csavarták fel az első gépeket a friss betonalapra. A hármasban folytatott beszélgetésből feljegyzem:

1960-ban 175-en dolgoztak még a születő üzemben. Év végén a termelési értékük 27 millió forint volt. 1965-ben az összlétszám 765, a termelési érték 363 millió forint. Ehhez a fejlődési grafikonhoz nem is kell kommentár.

— Megnövekedtünk, megerősödtünk, hogy még nagyobbra növekedjék velünk az üzem — mondja Halász Árpád. — Csakhogy észrevettük azt is, hogy a további lépéseket fékező erők lassítják. Nem a termelés, nem a gépek lassulnak le, nem is az üzemszervezés, vagy a gazdasági tényezők torpannak meg, és különkülön nem is a cselekvő ember hőköl meg az újabb feladatoktól. Az újabb és újabb üzemrészek megszületésével sokrétűbbé váltak a feladatok, amelyek ugyan összetartoznak, egyik ered a másikból, mégsem egyformán reagálnak rájuk az emberek.

Helyes erőelosztás

— Egy-egy üzemrész — veszi át a szót Varró György — közel van egymáshoz. Csakhogy a termelés profilja különbözik egymástól, következésképp a problémák is különbözőek. Más-más termelési gond foglalkoztatja ezt vagy azt az üzemrészt, és másként keresik a megoldást is. Pártszervezetünknek ma 122 tagja van. Önmagában ez hatalmas lendítőerő. Ha viszont kiket-kiket a munkaterületükön nézünk, akkor más foglalkoztatja őket a különböző üzemrészekben, a TMK-ban, a könyvelésben, a termelési, az igazgatási és a műszaki osztályon, a MEO-ban és így tovább.

— Vagyis elégtelen most már a feladatokhoz képest a politikai vezetési szint?

— Úgy van — folytatja a szervező titkár. — A jelenlegi népes pártszervezet többre képes, ha erejét megfelelően megosztja. Ennek szükségességét beláttuk már korábban is. A problémákat úgy igyekeztünk megoldani, hogy a pártszervezet héttagú vezetőségének mindegyike egy-egy speciális munkaterületen együtt dolgozott a szakszervezeti főbizalmival és az üzemvezetővel. A maga területén kiki úgy dolgozott a vezetőségből, mintha egy kis pártszervezet élén állna. Adott esetben annyi gond, probléma megoldása nehezedett így a hármas kollektívára, hogy néha sok is volt. Ezzel a munkastílussal és vezetési gyakorlattal próbáltunk lépést tartani a fejlődéssel. S ezt akarjuk most meghonosítani továbbra is.

Választás

Hogyan, milyen gyakorlattal jutnak közelebb az emberekhez?

— Vezetőségválasztó taggyűlésünk szeptember 7-én lesz — válaszolja Varró György. — Ekkor választják meg három új alapszervezet vezetőségét, majd a csúcsvezetőséget is. Pártszervezetünk elég erős ahhoz, hogy megfelelő embereket tudjon adni a kulcsfontosságú helyekre. Sok fiatal nőtt fel az elmúlt években pártszervezetünkben. Hogy csak két névvel jelezzem: nagy a skála a 22 éves *Lábdi* Gizellától a gazdag munkásmozgalmi tapasztalattal rendelkező hatvan-egynéhány esztendős *Findics* Istvánig. Eddig a taggyűlések vitáiban leginkább csak azok vettek részt aktívan, akiknek a munkaterületéről volt szó. A többiek, érthetően, közömbösen álltak a problémák előtt, mert azokat nem ismerték, vagy csak általános véleményt nyilvánítottak, amely nem vitte előbbre a dolgokat.

Az élet formálása

Megértek tehát a feltételek arra, hogy több pártszervezet, s majd egy csúcsvezetőség álljon az üzem politikai életének élére.

— A feltételek adottak — mondja Halász Árpád. — Konkrét példa is igazolja ezt. Egyik üzemrészünkben többségében nők dolgoznak. A profilírozás kialakításával egy időben leginkább itt változott a munkaerő. Korábban szükség volt még az úgynevezett vándormadarakra is itt, hogy a termelés zavartalan legyen. Mi azonban mind bátrabban építettünk ebben az üzemrészben a nőkre, asszonyokra, lányokra. Másfél millió forint értékű gépek kezelését is rájuk mertük bízni. Sokan ezt a lépésünket nem értették, köztük néhány párttag sem. Miért kell a férfiakat innen kiszorítani? — mondogatták, s néhány esetben azt is észrevettük, hogy egyesek akadályozzák az újonnan beállított nők munkáját. Többhónapos küzdelemben, a gazdasági és a politikai munka egyöntetűségével végül is meggyőztük a kétkedőket. Ez az üzemrész azóta, a nők teljes emancipációjával, 70 százalékkal nagyobb teljesítményt eredményez a korábbinál. De mennyivel kevesebb erőfeszítés kellett volna az új lépés sikerre viteléhez, ha annak idején ebben az üzemrészben önálló pártszervezet áll a kezdeményezés élén. Az erőket nem kellett volna elvonni átmenetileg sem más munkaterületekről. Hát ennyit erről a példáról.

Másik példát az erők egyenlő elosztására már magam is tudok mondani. Ismerem az üzem jövőjét. A leendő több alapszervezetre és a csúcsvezetőségre olyan új feladatok megoldása vár, amelyek a jelenlegi termelési szint megháromszorozódásával járnak majd 1973-ig. Az üzem jelenlegi létszáma mintegy 50 százalékkal növekszik akkorra. S az új emberek fogadása, munkába állítása, a fiatalok és idősebbek nevelése, életük formálása egyik legszebb feladata lesz majd a most születő pártszervezeteknek.

Lődi Ferenc

Anyanyelvükön tanulnak a nemzetiségi dolgozók gyermekei

Megkezdődött a tanítás a nemzetiségi iskolákban is. Az idén 25 nemzetiségi tannyelvű és háromszáz nemzetiségi nyelvet oktató általános iskolában huszonötezer német, román, szerbhorvát, szlovák, illetve szlovén ajkú gyermek tanul. Kilencszáz diák hét nemzetiségi gimnáziumban — három német, két szlovák, egy-egy román, illetve szerbhorvát intézetben — folytatja középiskolai tanulmányait. Az iskolák többségéhez kollégium is tartozik. Hét nemzetiségi diákotthonban az idén 1200 fiatalnak biztosítanak kellemes otthoni környezetet, gondtalan tanulási lehetőséget.

Az új tanévben a jól bevált formák között — a szülők kívánságának megfelelően — két iskolatípusban történik az anyanyelvi oktatás: a tannyelvi iskolákban a gyermek a tantárgyakat anyanyelvükön tanulják; a másik, az úgynevezett nyelvoktató iskolatípusban az anyanyelvet kötelező tantárgyként oktatják heti három órában. A fiatalok mind a két iskolatípusban megtanulják a közkeletű szakkifejezéseket anyanyelvükön és magyarul is. Az idén elsőízben tanulnak a szerb-horvát nyelvű általános iskolák diákjai a Szerbiában használatos ábc-s könyvből, a szlovák ajkú gyermekek a Pozsonyban kiadott abc és olvasókönyvből, a román gimnázium diákjai pedig romániai kiadású irodalomtörténeti könyvből. A szeptemberben megnyílt tanévben a nemzetiségi diákok is — magyar társaikhoz hasonlóan — reformtankönyvekből tanulnak.

Minden kiló után egyet...

Egy gloknis szoknya, egy rossz szvetter, pár intimebb fehérneműdarab, és máris kezünkbe foghatjuk a Trabant kormányát... Illetve egyelőre csak a sorsjegyet, amivel nyerni lehet. De nemcsak autót, hanem 10 ezer forintos utalványt, külföldi utazást, hűtőszekrényt, mosógépet, televíziót (Sigma) is — hogy csak a csemegékből említsünk párat.

A rongygyűjtő hetek forgalma nagymértékben csökkentette egyébként importra szoruló „rongyigényünket". Ki tudja, mi volt most a vonzerő? a Trabant-e, vagy a tévé? vagy csak az ember ösztönös tisztogató és rendszerető mániája, de tény, hogy országosan 20 millió devizaforint megtakarításához segítették a gyűjtők az országot.

Csongrád megye már eddig egy vagonnyi rongyot hordott a MÉH-telepekre, Szegeden 30 mázsát gyűjtöttek. És körülbelül 3 ezer sorsjegyet osztottak ki. Minden kiló után egyet.

Izgulni még egy hónapig lehet. És gyűjteni is. September 30-a a határidő.

Vetőmagellátás

Az Országos Vetőmagtermeltető és Ellátó Vállalat július végén kiutalta a négyévenkénti kötelező felújításra szükséges nemesített gabonavetőmagvakat, s egyúttal megkezdték a kiszállítást. Őszi árpából, rozsból és őszi búzából csaknem 6 ezer vagonnyit kapnak idén a termelőüzemek. Kidolgozták idén az új vetőmagfelújítási rendszert is, mely tizedére csökkenti a szállítási költségeket.

Énekeseket alkalmaz

férfikarában a Debreceni Temetkezési Vállalat. Írásbeli jelentkezés, zenei tanulmányok, énekkari gyakorlat feltüntetésével a vállalat címére, Debrecen, Béke útja 13. sz. küldendő.

V. 122 563.

Pótkocsik felújítását

(oldalmagasítóval is) rövid határidőre vállaljuk.

Gépjavító Állomás, Hódmezővásárhely
Rárósi út 104. — Telefon: 380

x H 91 832